Białystok, 14 stycznia 2026 r.

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA
BIAŁEGOSTOKU
ul. Słonimska 1, 15-950 Białystok

URB-II.6721.19.19.2025

PODSUMOWANIE i UZASADNIENIE
do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy w Białymstoku w rejonie ulic K. Ciołkowskiego i Dywizjonu 303, uchwalonego uchwałą Nr XXI/321/25 Rady Miasta Białystok z dnia 22 grudnia 2025 r. (Dz. U. Woj. Podl. z dnia 30 grudnia 2025 r. pod poz. 5530), wynikające z art. 42 pkt 2 i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.)

I. Uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu (uchwalonego planu) w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia terenu objętego planem) obszarów Natura 2000 – Puszczę Knyszyńską, Ostoję Knyszyńską i Bagienną Dolinę Narwi, ich zadania ochronne, a także cel i geograficzny zasięg planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji dokumentu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów. Ścisła współpraca zespołów autorskich sporządzających projekt planu i prognozę oddziaływania na środowisko pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych dla środowiska rozwiązań planistycznych, czego wynikiem był ostateczny dokument poddany procedurze planistycznej i strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, a w efekcie przyjęty przez Radę Miasta Białystok.

II. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko

Plan obejmuje obszar o powierzchni ok. 39,8 ha, ograniczony ulicami: K. Ciołkowskiego, Dywizonu 303, Krywlany oraz lasem Solnickim (rys. 1). Omawiany teren znajduje się w południowej części Białegostoku. Teren ten jest w niewielkiej części zagospodarowany zabudową usługową u zbiegu ulic K. Ciołkowskiego i Dywizjonu 303 (Obiekty Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska i budynki prywatnych firm). Pozostałą cześć stanowią tereny niezagospodarowane, w tym m.in. lasy, tereny rolne, pastwiska połączone wydzielonymi dojazdami. Obszar planu w większości pokryty jest terenami leśnymi, zadrzewionymi i zakrzewionymi, a od strony południowej graniczy z lotniskiem Białystok-Krywlany, które stanowi rozległe w skali lokalnej otwarcie widokowe. Od strony zachodniej obszar planu sąsiaduje z lasem Solnickim, który posiada wysokie walory krajobrazowe. W sąsiedztwie znajdują się również niezabudowane tereny, w tym m.in. ogródki działkowe.

Na części przedmiotowego obszaru obowiązywały dotychczas ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części Krywlan w Białymstoku (rejon ulic K. Ciołkowskiego i A. Mickiewicza) uchwalonego uchwałą nr XLVIII/541/13 Rady Miasta Białystok z dnia 25 czerwca 2013 r.

Potrzeba sporządzenia planu wynikała z konieczności ustalenia zasad zagospodarowania terenów z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z sąsiedztwa lotniska.

W planie tereny przeznaczono głównie pod zabudowę usługową z zakresu sportu i rekreacji z funkcjami uzupełniającymi związanymi z prawidłowym funkcjonowaniem funkcji podstawowej oraz tereny zieleni urządzonej. Część północno-wschodnia projektu planu to zabudowa usługowa, a w centralnej części obszaru objętego projektem planu ustalono przeznaczenie terenu pod zieleń urządzoną.

W zapisach szczegółowych projektu planu ustalono, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, parametry i wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu. Maksymalną powierzchnię zabudowy na terenach usług sportu i rekreacji lub zieleni urządzonej wzdłuż ul. K. Ciołkowskiego ustalono na 50 %. Maksymalną powierzchnię zabudowy na terenach usług oraz usług sportu i rekreacji lub zieleni urzadzonej wzdłuż ul. Dywizjonu 303 na 45 %, z zakazem zabudowy na wydzieleniu wewnętrznym „ZP". W południowo-zachodniej części projektu planu na terenie usług sportu i rekreacji lub zieleni urządzonej ustalono maksymalnie 30 % powierzchni zabudowy. Wysokość maksymalną zabudowy z zakresu usług sportu i rekreacji w południowo-wschodniej części planu ustalono do 25 m, w północno-zachodniej części do 21 m oraz do 10 m w części południowo-zachodniej. Na pozostałym terenie, przeznaczonym pod zabudowę usługową maksymalna wysokość zabudowy to 15 m.

Na terenie morfologicznej doliny rzecznej w projekcie planu ustalono parametry zabudowy i zagospodarowania terenów uwzględniające uwarunkowania środowiskowe, zachowując równowagę pomiędzy terenami przyrodniczymi i terenami przeznaczonymi pod zabudowę. Na tych częściach terenów zakazuje się lokalizacji kondygnacji podziemnych.

W planie ustalono także zasady obsługi komunikacyjnej obszaru oraz wskaźniki i sposób zapewnienia miejsc do parkowania, w tym dla rowerów.

Stawkę procentową służącą jednorazowej opłacie z tytułu wzrostu wartości nieruchomości dla terenów przeznaczonych pod zabudowę ustalono na 30 %, a dla terenów przeznaczonych pod drogi publiczne oraz teren zieleni urządzonej, z uwagi na charakter przeznaczenia tych działek, ustalono na 0 % .

Na załączniku graficznym do „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku" uchwalonym uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r. i zmienionym uchwałą Nr LXXVII/1079/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 grudnia 2023 r., obszar objęty planem oznaczony został w większości jako 2AG – tereny aktywności gospodarczej. Przebiegający przez środek terenu pasek został oznaczony jako 2ZP - tereny zieleni urządzonej i wchodzi w skład obszarów podstawowego systemu przyrodniczego. Podstawowy system przyrodniczy tworzą obszary o najwyższych walorach przyrodniczych, mające znaczenie dla funkcjonowania całego miasta lub regionu, pełniące nadrzędne funkcje przyrodnicze (głównie klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną) oraz podporządkowane im funkcje poza przyrodnicze (estetyczną, rekreacyjno-wypoczynkową). Dodatkowo, część obszaru określona jest w studium jako system przyrodniczy wspomagający, który to pełni funkcję uzupełniającą i wspomagającą obszar systemu przyrodniczego podstawowego. Wspomagający system przyrodniczy tworzą obszary, na których funkcje przyrodnicze oraz pozaprzyrodnicze, w tym mieszkaniowa, usługowa i aktywności gospodarczej, są równoważne. Stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego, przenikające w obszary zurbanizowane. W centrum terenu wskazany został też łącznik systemu przyrodniczego, czyli teren umożliwiający zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej pomiędzy elementami obszarowymi systemu podstawowego i wspomagającego, pełniący funkcje drogi zasilania, a także zwiększający oddziaływanie systemu przyrodniczego na tereny zurbanizowane. Łączniki systemu przyrodniczego to: powiązania lokalne tworzone ze względu na ekofizjograficzne predyspozycje terenu (np. małe naturalne cieki, kanały, rowy, zabagnienia oraz zbiorniki wodne, tereny zieleni towarzyszące ciągom pieszym i rowerowym) – dokładne granice

i przebieg do ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz powiązania lokalne, świadomie wyznaczane w procesie planowania.

Pod kątem przyrodniczym, podstawowe znaczenie na tym terenie posiada ilość powierzchni otwartych pokrytych roślinnością. Walorami przyrodniczymi jak i krajobrazowymi tego terenu jest istniejąca zieleń wysoka. Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione.

Zaprojektowane w planie zainwestowanie wpłynie na krajobraz i fizjonomię przedmiotowego obszaru. Przedmiotowy plan wprowadza na większości terenu możliwość realizacji zabudowy z zakresu sportu i rekreacji lub zieleni urządzonej. Będzie to miało oczywiste przełożenie na stan szaty roślinnej, na terenach na których wprowadzone zostanie nowe zainwestowanie. W oczywisty sposób zmniejszeniu ulegnie areał obszaru, na którym szata roślinna będzie mogła egzystować (wprowadzenie nowej zabudowy, a także układu obsługujących ją ulic). Każda forma wprowadzenia na ten obszar zabudowy wiąże się z likwidacją znacznej części terenów obecnie zajętych przez drzewa, krzewy, znacznym ubytkiem obecnej powierzchni terenu biologicznie czynnej. W planie pojawiają się zapisy zapewniające pozostawienie na części terenu istniejącej roślinności w dotychczasowej formie, oraz zachowanie określonych minimalnych powierzchni biologicznie czynnych co pozwoli chociaż po części zrekompensować przyszłe zmiany na tym obszarze. W przedmiotowym planie znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Korzystnymi, z punktu widzenia ochrony różnorodności, zapisami planu są ustalenia przeznaczające środkową część terenu pod zieleń urządzoną, by w ten sposób zachować wyznaczony w studium podstawowy system przyrodniczy. Teren o symbolu 1ZP stanowi obszar wspomagający utrzymanie walorów przyrodniczych oraz powiązań ekologicznych poza obszarem planu oraz pełni funkcję hydrologiczną, biologiczną oraz rekreacyjną. Wyznaczony ciąg zieleni urządzonej, wraz z przylegającym wydzieleniem wewnętrznym „ZP" stanowi ważny element powiązań przyrodniczych w dolinie rzecznej z sąsiadującymi lasami, przepływającym ciekiem na terenie ogródków działowych i dalej rzeką Białą, poza granicami planu. Na terenie tym ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew oraz zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, z wykorzystaniem gatunków rodzimych. Teren powinien być zagospodarowany z uwzględnieniem rozwiązań zapewniających retencję wody na terenie oraz terenów sąsiednich. Udział powierzchni biologicznie czynnej został tutaj określony na minimum 80 %. Nawierzchnie utwardzone powinny być kształtowanie z uwzględnieniem m.in. zachowania istniejących drzew. Dopuszczono lokalizację m.in. ścieżek spacerowych i dróg rowerowych, oczek wodnych, niecek i urządzeń wodnych, kładek, mostów. Zakazano budowy budynków. Tereny niezabudowane, zadrzewione będą utrzymywały korzystny, łagodny mikroklimat, oraz odgrywały ogromną rolę przyrodniczą i ekologiczną. Zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne, zatrzymują wody opadowe (w strefie korzeniowej, pod koroną, magazynują w swoich tkankach), które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Główny ciąg pieszy łączący teren 1ZP z ulicą 1KDZ zostanie zagospodarowany jako ogólnodostępna przestrzeń publiczna w powiązaniu z zielenią urządzoną. Na terenie o symbolu 1ZP dopuszczono realizację powiązań funkcjonalno-przestrzennych pomiędzy terenami 1US-ZP, 2US-ZP i 3US-ZP w formie kładek pieszych, pieszo-rowerowych, mostków – w sposób zapewniający ciągłość zagospodarowania terenu, w tym m.in. ciągów pieszych, rowerowych, kompozycji zieleni, migrację drobnej fauny.

Na części terenów o symbolach: 1US-ZP, 2US-ZP, 3US-ZP położonych między nieprzekraczalną linią zabudowy, a linią rozgraniczającą terenu 1ZP zakazano lokalizacji

parkingów, w tym parkingów podziemnych, terenowych urządzeń sportowych, stromych skarp, o nachyleniu powyżej 20 %, oraz murów oporowych.

Dodatkowo pojawia się zapis przeznaczający fragmenty terenu wyznaczone linią wydzielenia wewnętrznego „ZP" pod zieleń urządzoną. Ustalono tutaj zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, a także ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew oraz zachowano udział powierzchni biologicznie czynnej na minimum 60 %. Dopuszczono lokalizację m.in. miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz dojazdów i dróg, oczek wodnych, niecek i urządzeń wodnych. Zakazano budowy budynków.

W zakresie kształtowania zieleni na terenie objętym planem ustalono zagospodarowanie zieleni urządzonej w formie kompozycji wielostopniowej (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych). Ustalono uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu projektowanych szpalerów drzew, oznaczonych odpowiednio na rysunku planu.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w planie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne. Szczególnie na terenie o symbolu 2US,ZP przeznaczonym pod teren usług sportu i rekreacji, teren zieleni urządzonej, ze względu na położenie na wyznaczonym wspomagającym systemie przyrodniczym określono możliwie jak największe wskaźniki powierzchnie biologicznie czynnej, tak by nie blokować jednocześnie rozwoju inwestycji.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejs postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiajacych orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względenm estetyki i odporności w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej oraz z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.

Prawidłowym zabiegiem w ustaleniach planu jest zakaz lokalizacji kondygnacji podziemnych na części terenów oznaczonych jako tereny morfologicznej doliny rzecznej. Zapis ten zapewnia ochronę przed potencjalnymi szkodami spowodowanymi podtopieniami oraz niweluje przeszkody spływu wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej.

W zakresie ochrony przed hałasem na terenie zieleni urządzonej ZP przyjęto dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. Dodatkowo w budynkach usługowych z zakresu edukacji, zdrowia i pomocy społecznej ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są

wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę, a ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono korzystanie z własnych ujęć wody.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wody) oraz rzeka Biała (zlokalizowana poza granicami planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, zadrzewione będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W zakresie kształtowania zieleni ustalono kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne. Dodatkowo na terenie 1ZP oraz wydzieleniach wewnętrznych „ZP” dopuszczono lokalizację oczek wodnych, niecek i urządzeń wodnych. Teren o symbolu 1ZP powinien być tak zagospodarowany by uwzględnić rozwiązania zapewniające retencję wody na terenie oraz z terenów sąsiednich. Takie rozwiązania w zakresie gospodarki wodami opadowymi byłyby korzystne ze względu na retencję wód opadowych i roztopowych, ich zatrzymanie, co zminimalizowałoby ryzyko podtopień.

Nie przewiduje się wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza z systemów grzewczych na terenach przeznaczonych pod zabudowę. W planie ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych zlokalizowanych wzdłuż ulicy Ciołkowskiego, Dywizjonu 303 oraz w sąsiednich ulicach. Dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemow i czynników służących do przesyłania energii.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów. Dodatkowo na całym obszarze objętym planem wyklucza się przeznaczenie pod teren gospodarowania odpadami.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi.

III. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione opinie właściwych organów, o których mowa w art. 57 i 58

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy w Białymstoku w rejonie ulic K. Ciołkowskiego i Dywizjonu 303 uzyskał pozytywne opinie:

1) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Białymstoku – NZ.0522.49.2025 z dnia 08.09.2025 r.;
2) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku – WPN.410.1.50.2025.MS2 z dnia 03.09.2025 r.

IV. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione zgłoszone uwagi i wnioski

W celu zapewnienia udziału społecznego w opracowaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy w Białymstoku w rejonie ulic K. Ciołkowskiego i Dywizjonu 303:

1. Ogłoszono o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu poprzez:

1) ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej" – w dniu 15.04.2022 r.;
2) obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – w dniu 15.04.2022 r.;
3) obwieszczenie na tablicy ogłoszeń w Departamencie Urbanistyki i Architektury przy ul. dr I. Białówny 11 – zamieszczone w dniach 15.04. – 06.05.2022 r.;
4) obwieszczenie informacji na elektronicznej tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego przy ul. J. K. Branickiego 3/5 w Białymstoku – zamieszczone w dniach 15.04. – 06.05.2022 r.

W trakcie procedury sporządzania projektu planu, w przewidzianym ustawowo terminie (do dnia 06 maja 2022 r.) do projektu planu nie wpłynęły wnioski od osób prywatnych. Natomiast wpłynęły 4 wnioski od instytucji opiniujących i uzgadniających, które wzięto pod uwagę przy sporządzaniu planu.

2. Ogłoszono o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko poprzez:

1) ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej" – w dniu 03 października 2025 r.;
2) ogłoszenie o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko i uzasadnieniem na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – w dniu 03 października 2025 r.;
3) obwieszczenie na tablicy ogłoszeń w Departamencie Urbanistyki przy ul. dr I. Białówny 11 – zamieszczone w terminie: 03.10. – 13.11.2025 r.
4) obwieszczenie informacji na elektronicznej tablicy ogłoszeń w budynku Urzędu Miejskiego przy ul. J. K. Branickiego 3/5 oraz przy ul. Składowej 11 – zamieszczone w terminie: 03.10. – 13.11.2025 r.

3. Informacje o projekcie planu miejscowego i prognozie oddziaływania na środowisko w ogólnodostępnym wykazie danych o środowisku (Publicznie dostępny wykaz danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie - BIP) zamieszczono w dniu 05.08.2025 r.

4. Projekt planu wraz z prognozą odziaływaniu na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu w dniach 10.10 - 30.10.2025 r. W wyznaczonym terminie (do dnia 13 listopada 2025 r.) nie złożono uwag do projektu planu oraz prognozy oddziaływania na środowisko.

5. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy w Białymstoku w rejonie ulic K. Ciołkowskiego i Dywizjonu 303 został uchwalony uchwałą Nr XXI/321/25 Rady Miasta Białystok z dnia 22 grudnia 2025 r.

V. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko nie przeprowadzono, ponieważ nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy w Białymstoku w rejonie ulic K. Ciołkowskiego i Dywizjonu 303.

VI. Metody i częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji ustaleń planu

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu przyjętego zagospodarowania m.in. na tle morfologicznej doliny rzecznej, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218, terenów szczególnego zagrożenia powodzią, istniejących obszarów objętych prawną formą ochrony przyrody i terenów proponowanych do jej ustanowienia, gruntów rolnych i leśnych, terenów zieleni urządzonej, w szczególności ogrodów działkowych oraz ogólnodostępnych parków. Ponadto wykazane zostaną zmiany w infrastrukturze komunikacyjnej i technicznej ważne z punktu widzenia realizacji planów przekładające się na jakość życia mieszkańców oraz poprawę jakości środowiska i adaptacji miasta do zmian klimatu. Do ww. analizy zostaną wykorzystane ortofotomapy Białegostoku, mapy ewidencji gruntów i budynków oraz inne dostępne opracowania z zakresu wspomnianych zagadnień.

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA
Rafał Rudnicki

(dokument podpisany elektronicznie)